

Jeesus on tie tulevaisuuteen!

Uuden vuoden alkaessa kysellään tienviittoja eteenpäin ja mietitään, mitä on edessä. Päällimmäisenä rukousaiheena Orolla on uuden johtajan valinta ja toimeen tarttuminen. Suuri kiitoksen aihe on toimistosihteerin ja va toimitusjohtaja Anu Repo, jonka työtoveruudesta sain iloita viimeisinä Oron johtajan vuosinani. Rukoillaan, että Taivaan Isä avaa ja auttaa Anua näkemään hänen viime kirjeessään mainitsemien lupauksen mukaisia, uusia tehtäviä ja elämän sisältöjä. Kiitos Anu suuresta työstäsi Herramme elopellon jauhomyllyllä!

Nyt Orolla on tilaisuuksien osalta talvitauko, mutta ohjelmien suunnittelu, monet hallinnolliset työt ja kiinteistöjen hoito jatkuvat koko ajan. Tutustu www.oronmylly.com sivun kautta tuleviin ohjelmiin. Tammikuussa on Oron kirkkopyhät 15.1. klo 10 Parikkalan siunauskappelissa ja klo 13 Saaren srk – keskuksessa.

Orolla on viimeisten vuosien aikana saatu paljon aikaan kiinteistöjen kunnostamisessa. Suurimpana ja kauneimpana kohteena oli Jyväkirkko, joka on saanut paljon kiittävää palautetta kävijöiltä. Jokohan tänä vuonna pääsisit tutustumaan uusittuun Jyväkirkkoon, jos et ole vielä käynyt - Tervetuloa!

Matt. 9:17. ”Eikä uutta viiniä lasketa vanhoihin leileihin. Silloinhan nahka halkeaa, viini valuu maahan ja leilit ovat pilalla. Ei, uusi viini lasketaan uusiin leileihin. Silloin molemmat säilyvät. Jyväkirkon remontoinnissa on säilytetty vanha sydän ja toiminnan ydin: myllylammen pohjan uppopuusta tehty, rosainen risti punatiilisellä alttarin seinällä. Entinen sakasti on jo ”uuden viinin” paikka; se on nyt lasten leikkihuone ja pienryhmätila.

Jeesuksen edellä kirjoitettu ohje pätee myös ohjelmasuunnitteluun ja ihmisten kohtaamiseen. Toivon ja rukoustemme mukaan voisimme nyt keskittyä erityisesti uusien ohjelmasisältöjen, yhteistyöverkostojen ja ohjelmien tekijöiden löytämiseen. Toivon nuorten aikuisten mukaan tuloa ohjelmia rakentamaan, ja samalla siunaan erityisesti kaikkia lasten ja nuorten ohjelmasuunnitelmia ja tekijöitä.

Oronmyllyn vihkimisestä 26.5. 1963 tulee tänä vuonna 60 vuotta. Meitä on vielä monia, jotka olemme saaneet nähdä tuon koko historian. Vanhemmat muistelevat entisiä suuria kokoontumisia, joissa raamattutunnit ja virren veisuu vuorottelivat, ja ruokahuolto toimi pitkälle talkoolaisten ja maatalon emäntien tuomien avulla. Nyt seutukuntamme väestö on enää n. neljännes 60-luvun lukemista, ja keittiön turvamääräykset rajoittavat ruokahuollon talkootyön mahdollisuuksia - ja vähissä ovat maatilojen emännätkin!

Runsaasti raamattutunteja sisältäviä viikonlopun tapahtumia on edelleen vuosiohjelmassa, mutta myös uutta viiniä, uusia tapoja kokoontua Sanan lähteelle tarvitaan yksilöllisyyden ylikorostumisen vaivaamille ihmisille. Jos uusi viini kaadetaan vanhaan leiliin, niin seurauksena on, että ”nahka halkeaa”. Vanhaan tottuneet eivät uusimuotoisissa tilanteissa oikein pysy nahoissaan, sen olen huomannut. Mutta Jeesuksen ohjeella ”molemmat säilyvät” nahoissaan, kun valitsee tilanteen oman tilansa mukaan. Siksi Orolla tarvitaan sekä vanhoja että uusia ohjelman tekijöitä ja sisältöjä.

Oron ystäviä ja työntekijöitä yhdistää Oronmyllyntie, jota me kaikki tulijat kuljemme. Ennen ristille joutumistaan Jeesus kertoi opetuslapsilleen olevansa lähdössä takaisin Isän luo, Joh.14. "Te tiedätte kyllä tien sinne, minne minä menen." Tuomas sanoi hänelle: "Herra, emme me tiedä, minne sinä menet. Kuinka voisimme tuntea tien?" Jeesus vastaa: "Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani." Poika tietää kyllä, missä isä asuu. Kuin Tuomas me emme tiedä, mitä tulevaisuus tuo, mutta reitti aukeaa varmasti askel kerrallaan; emme tiedä, mitä kaikkea Orolla tapahtuu ensi vuonna, minne tiemme vie, mutta meillä on 100 % varmuus siitä, kuka kulkee oppaana kanssamme, perille asti! Kiitos Jumalalle Pojastaan!

Arto Valkeapää

Te saatte riemuiten ammentaa vettä pelastuksen lähteistä

Loppiainen on minulle muistojen aikaa. Se on ollut merkittävä päivä vuonna 1992, kun ensimmäinen poikani kastettiin. Olin silloin aivan tuore äiti, opettelemassa arkea lapseni kanssa. Tuntui jotenkin kummalliselta, että tuo pieni pehmeä tuhiseva nyytti on todellakin minun poikani. Kuinka voi olla mahdollista, että hän on tullut maailmaan aivan kuin tyhjästä, kasvanut ensin piilossa vatsassani yli yhdeksän kuukautta ja sitten aivan täydellisenä ihmisenä saapunut silmieni eteen, käsivarsilleni. Siinä ihmeessä oli miettimistä viikosta toiseen. Äitiyskin tuli minulle yhtä ihmeellisenä asiana, tuon pienen ihmisen maailmaantulon mukana. Ilman häntä oma tehtävänikään ei olisi toteutunut.

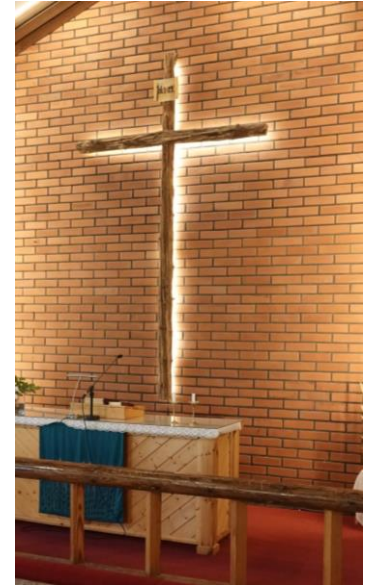
Loppiainen on minulle muistojen aikaa toisestakin syystä. Tämä tilanne liittyy vuoteen 1996, kun toinen poikani kastettiin. Neljä vuotta edellisen tilaisuuden jälkeen. Siinä olin vähintään yhtä suuren asian edessä, kun hämmästelin pientä tuhisevaa täydellistä nyyttiä. Oliko todella mahdollista, että tuo pikkinen on kehittynyt ja kasvanut aivan kuin itsestään. Piilossa maailman katseilta. Piilossa minulta. Mitään en voinut tehdä edistääkseni vauvan kasvua ja kehitystä, hänen varpaidensa ja sormiensa muodostumista tai sitä, millainen ihminen maailmaan tulikaan.

Kun tuon toisen, jälleen Loppiaisena vietetyn perhejuhlan virallinen osuus alkoi olla ohi, kysyi silloinen Lääninrovasti Erkki Lemetyinen oivallisen kysymyksen: *Varaammeko me kalenteriin Loppiaiseen neljän vuoden päähän seuraava kastejuhla?* Kysymys oli vällan hauska ja vastasin hänelle kutakuinkin näin, että en taida voida luvata näin ennakkoon varausta, vaikka se olisi hyvin iloinen asia. Neljän vuoden kuluttua ei ollut seuraavia kastejuhlia, mutta päivä on ollut näiden kahden elämäni tulleiden lasten vuoksi vuosittain minulle tärkeä päivä.

Loppiaisen merkitys on tärkeä myös huomattavan paljon tunnetumman pienokaisen juhlanä. Hänen kasteensa on saanut huomiota enemmän kuin ehkä kenenkään tunnetun henkilön kaste koskaan. Hänet tunnetaan ympäri maailmaa. Hänestä on kirjoitettu kirjaan, jota on käännetty monille eri kielille. Hänen syntymäjuhlaansa me vietimme viime kuussa.

***"Sinä olet luonut minut sisintäni myöten,
äitini kohdussa olet minut punonut.
Minä olen ihme, suuri ihme,
ja kiitän sinua siitä.
Ihmeellisiä ovat sinun tekosi,
minä tiedän sen.
Minä olen saanut hahmoni näkymättömissä,
muotoni kuin syvällä maan alla,
mutta sinulta ei pieninkään luuni ole salassa.
Sinun silmäsi näkivät minut jo idullani,
sinun kirjaasi on kaikki kirjoitettu.
Ennen kuin olin elänyt päivääkään,
olivat kaikki päiväni jo luodut."***

Psalmi 139:13-16

Elämä Jeesuksen syntymän ja kasteen aikaan on ollut hyvin toisenlaista kuin nyt. Elämä on ollut kuitenkin samanlaista arkea siltä osin, että pieni nyytti on tullut maailmaan aivan kuten muistelmissani 90-luvulta tai tänä päivänä, varpainemme, sorminemme ja täydellisen valmiina. Ilman että kasvuun ja kehitykseen on voinut ihmisten osalta vaikuttaa. Kasvit ovat nousseet maasta, taivas on näyttänyt siniseltä ja vuorokaudet ovat vaihtuneet. Meret, joet ja järvet ovat valmiina. Meistä kukaan ei ole ollut visioinemme ja viisautemme avulla edistämässä elämän jatkumoa.

Koska mikään tästä ei ole sattumaa, eikä meidän käten aikaansaannosta, ei jää paljoakaan arvailujen varaan. Silti meidän huollettavaksemme on luotettu paljon. Ne pienet pehmeät täydelliset vastasyntyneet ihmiset, siinä missä huolehtiminen meristä, metsistä, toisistamme ja itsestämme. Viljeleminen on aina uuden hyvän aikaansaamista. Monta tuhatta vuotta vanha luomiskertomus välittää viestin. Tuo viesti on aivan yhtä ajankohtainen nykypäivän ihmiselle, kuin se on ollut jo tuhansia vuosia. Onkin merkillistä huomata, että tarvitsemme kaikkien menneiden aikojen jälkeen yhä samat ohjeet, kuin on tarvittu kauan sitten.

***"Minä annan teille kaikki siementä tekevät kasvit, joita maan päällä on, ja kaikki puut,
joissa on siementä kantavat hedelmät. Olkoot ne teidän ravintonanne."***

1. Moos. 1:29

Kun saat tämän kirjeen, on tammikuu jo hyvässä vauhdissa. Oronmyllyn yllä oleva taivas on aivan sama, kuin se oli matkallani Etelä-Euroopassa muutaman viikon ajan. Kaunista ja kuitenkin niin erilaista. Kummallinen on luomakuntamme. Luonto jatkaa omaa oloaan. Ihmiset jatkavat omaa eloaan. Jokainen päivämme täällä on lahja. Käytetään hyvin meille annettu lahja.

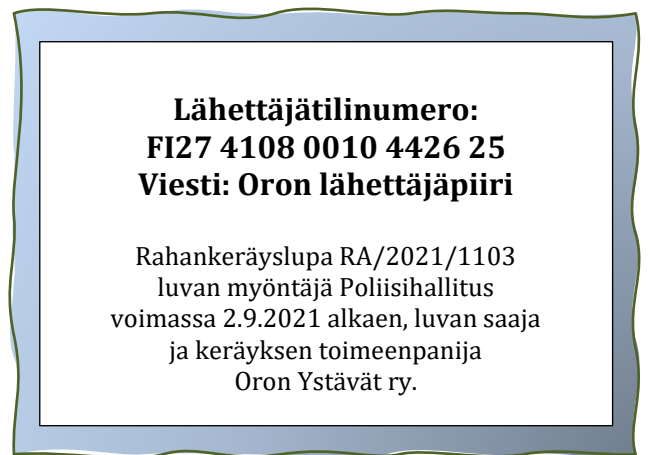
Anu

toimitusjohtaja va

*"Herran henki on minun ylläni,
sillä hän on voidellut minut.
Hän on lähettänyt minut
ilmoittamaan köyhille
hyvän sanoman,
parantamaan ne,
joiden mieli on murtunut,
julistamaan vangituille vapautusta
ja kahlituille kahleitten kirpoamista,
julistamaan Herran riemuvuotta,
päivää, jona Jumalamme antaa palkan.*

*Hän on lähettänyt minut lohduttamaan
kaikkia murheellisia,
antamaan Siionin sureville
kyynelten sijaan ilon öljyä,
hiuksille tuhkan sijaan juhlapäähineen,
murheisen hengen sijaan
ylistyksen viitan.
Heitä kutsutaan
Vanhurskauden tammiksi,
Herran tarhaksi,
jonka hän itse on istuttanut
osoittaakseen kirkkautensa."*

Jes. 61:1-3

Vuodelle 2023 toivotan että

Herra siunatkoon teitä
ja varjelkoon teitä.
Herra kirkastakoon kasvonsa teille
ja olkoon teille armollinen.
Herra kääntäköön kasvonsa
teidän puoleenne
ja antakoon teille rauhan.
Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen.
Aamen.

**Tammikuussa 2023
toimistomme palvelee**

Puhelimitse 0400 793 441
Sähköpostitse toimisto@oronmylly.fi
Klo 10-14
ti 24.1, to 26.1. ja ti 31.1.
Helmikuun alusta taas tutusti
ma-pe klo 10-14
ja tapahtumien aikaan.